

[Gert Petersen]

stille os tilfreds med hvad som helst, med en hvilken som helst indrømmelse. Hvis det skulle lykkes borgerlige partier at destruere grundlæggende elementer i det, der er positivt – jeg vil ikke skjule, at vi anser hovedtanken i jobskabelseslovforslaget for at være endda særdeles positiv – så vil vi ærlig talt råde regeringen til ikke at tage ansvar for resultatet. Ellers kan vi ende i den gammelkendte situation, at en socialdemokratisk regering elskværdigst kan få lov til at gennemføre de borgerlige partiers politik. Vi tror, det er en stor fejl, hvis man mener, at det er i arbejderbevægelsens interesse. Det er ud fra det hovedsynspunkt, SF vil lade sig lede i den problematik, jeg her var inde på.

Vi får at se, hvordan det går. Socialistisk folkepartis stilling vil som sagt afhænge af helheden og dens elementer, afvejet i forhold til hinanden. Vores målestok er vores grundlæggende forpligtelse til en forstærket indsats mod krise og arbejdsløshed, til en reformpolitik til gavn for den brede befolkning. Skal vi opnå noget i den retning, så må vi, SF, også acceptere skridt, vi ikke bryder os om. Det er vilkårene i et demokrati, hvor der skal være et flertal, for at noget kan gennemføres. Men det hører også med til demokratiet, at partier og bevægelser må sætte grænser for, hvad de kan acceptere af indrømmelser, og hvor langt de kan gå med indrømmelser. Netop derfor vil SFs endelige stillingtagen afhænge af en afvejning af, hvor meget i det samlede kompleks der, når det hele er færdigt, stemt igennem, forhandlet her, peger fremad, hvor meget der ikke gør det, en afvejning af forholdet mellem omkostninger og gevinst for lønmodtagerne.

Glistrup (FP):

Danmark har for store skatter, alt, alt for store skatter. Reverenter talt er den væsentligste enkeltårsag til, at vi overhovedet har arbejdsløshed, at vi overhovedet har økonomiske problemer her i landet, at folketingsflertallet år efter år har vedtaget så august-pakker, så septemberpakker, så majpakker og så andre skatteforøgelsesforslag. Og så kommer her i denne skønne maj måned 1982 Gud hjælpe mig regeringen igen og siger: nu skal vi have forøgede skatter. Det er først og fremmest det, der er til første behandling her i dag.

Det kan kun føre til én eneste konsekvens, nemlig jobødelæggelse. Den store, samlede overskrift over det, regeringen forelægger partierne her i dette forår, er simpelt hen »jobødelæggelsesforanstaltninger«. Bevares, jeg bemærkede da godt, at hr. Camre nævnte, at der i Danmark skulle være sket det, at vi havde fået flere i beskæftigelse i de senere år, men hvad er det for en type beskæftigelse, socialdemokratiet roser sig af? Det er, at man har puttet nogle ind i ghettoer og kuvøser og andre unaturlige situationer inden for den offentlige sektor, og at man har betalt for det ved at stjæle af kommende års arbejdsindsats, ved at stjæle fra ungdommen, for det er reelt det, man gør ved den politik, der føres fra regeringens side med de stadig stigende underskud. Underskud betyder nemlig gældsættelse, og gældsættelse betyder, at man snylter på fremtiden, at man forlanger, at af de arbejdstimer, der bliver udført i fremtiden, skal en meget stor del anvendes til tilbagebetaling af den gæld, man skaber ved at lave alle disse kunstige, unyttige beskæftigelsesjob, som arbejdsministeren og hr. Camre roser sig af i deres såkaldte jobskabelsesforanstaltninger.

Derfor er det, der hedder martspakken, i bund og grund ungdomsfjendsk. Det er først og fremmest ungdommen, man pisker på alle leder og kanter med denne martspakke. De, der nu er unge, skal i deres modne år betale, fordi man ikke har kunnet føre en ordentlig politik fra den nuværende regerings side. Det er sandheden om martspakken, og derfor er overskriften over denne regerings politik »jobødelæggelse«, og derfor bør denne regering ikke have lov til at forsætte.

Statsministeren plejer at tale om de 7 magre år, og det svarer ganske nøje til de 7 år, der er gået fra 1975 til 1982, hvor landets statsminister har heddet hr. Anker Jørgensen, og hvor denne regering ganske og aldeles har misregeret Danmark. Statsministeren tilføjer så i reglen: nå ja, men det kan vi ikke gøre for, det er jo ikke vores skyld her i Danmark; det er den væmmelige Reagan i Amerika og den væmmelige dame derovre i London, som gør det så slemt og så stygt for os. Hverken Ronald Reagan eller Mrs. Thatcher har ansvaret for én eneste af den halve million danskere, der er arbejdsløse eller forkert beskæftiget i øjeblikket. Ansvaret har alene det folketingsflertal, som statsminister Anker